

И на гробнитѣ врата.
Пакъ твоего сладко име
Ще да шъпна съсъ уста.

Отъ кѣкъ нѣжно ме погледна
Съ сладкогледнитѣ очици,
Гдѣто ходѣж, гдѣто сѣдиж
Нито знаѣж, не личи.

На сърдце ми люта рана,
Буенъ пламъкъ у гърди
И търпение не остана;
Видѣхъ злото побѣди.

Да мълчж се самъ убивамъ,
Толкозъ огънь се не крий!
Но, влюбенъ съмъ въ теб' откривамъ
Сърдишъ ли се? — ти ме убий.

Знамъ, прѣмиличка душице,
Че не си свободна, знамъ,
И за твойто красно лице
Немѣж откупъ азъ да дамъ.

Тѣй като е що да сторѣж
Научи ме пиленце!
Милость! милость! теб' говорѣж,
Въ огънь плува туй сърдце.

Най-напрѣдъ кат' те залюбихъ,
Тебе видѣхъ на свѣта,
И безъ тебъ ще се изгубѣж,
Като ружа въ пролѣтъта.

Мой животъ е твойта воля,
Дай я да се утѣшиж,